

ת"פ 58056/06/16 - הסניגוריה הציבורית נגד ספיר ניסני, מדינת ישראל

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 58056-06-16 מדינת ישראל נ' ניסני

לפני כבוד השופטת אליאנא דניאלי
המבקשת הסניגוריה הציבורית
נגד המשיבות
1. ספיר ניסני 2. מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשת המבקשת, באמצעות עו"ד רוזין, להורות על שחרורו ושחרור הסניגוריה הציבורית מייצוג משיבה 1 (להלן: "הנאשמת") בתיק שבפניי.

בתמצית ייאמר כי הנאשמת הואשמה במסגרת כתב האישום אשר הוגש נגדה בחודש יוני 2016, בגרימת מותה של אמה, בניגוד לסעיף 304 בחוק העונשין, התשל"ז - 1977, וביום 12.2.19 הורשעה בביצוע עבירה זו, על סמך כתב אישום מתוקן ולאחר שדחיתי את טענתה להגנה מן הצדק.

ההתנהלות בתיק ידעה דחיות מרובות, ועל כך תעיד העובדה כי עד עתה טרם הסתיים הדיון בתיק, חרף חלוף כשלוש שנים ממועד פתיחתו.

בעניין זה יצוין כי בין היתר התעכבה ההתקדמות בתיק נוכח בקשות חוזרות ונישנות של סניגוריה הרבים של הנאשמת, אשר יצגה כולם מטעם הסניגוריה הציבורית, להשתחרר מייצוגה.

עוד ייאמר, כי כל הבקשות לשחרור מייצוג נידחו על ידי בית המשפט - תחילה על ידי סגן הנשיאה, כבוד השופט טרסי, ובהמשך על ידי בעקבות החלטות בית המשפט, הנאשמת נותרה מיוצגת על ידי הסניגוריה הציבורית, ואולם עו"ד אשר יצגה מטעם הסניגוריה הציבורית הוחלפו, וכיום עו"ד רוזין הוא עו"ד החמישי במספר המייצג את הנאשמת מטעם הסניגוריה הציבורית.

מדובר בישורת האחרונה בתיק, וכיום מבקש גם עו"ד רוזין למשוך ידו מניהול הגנתה של הנאשמת, נוכח נסיבות שונות הכרוכות בהתנהלותה הנטענת. הטענות אותן העלו הסניגורים לאורך כל ההליך דומות, עד כדי זהות. עו"ד שייצגו את הנאשמת עד עתה הודיעו על משבר אמון, הבעת אי אמון מצד הנאשמת עצמה, קשיים יוצאי דופן בגיבוש קו הגנה, חילוקי דעות משמעותיים אשר פוגעים ביכולת המקצועית והאתית להמשיך ולייצג את הנאשמת באופן הולם, וכיוצא בזה.

בבקשתה הנוכחית טוענת הסניגוריה, בין היתר, כי הנאשמת אינה שועה לייצוג המשפטי שניתן לה, ודרישותיה מעמידות

את הסנגוריה בניגוד לחובותיה המקצועיות והאתיות.

ככלל, נדחו בקשות הסנגוריה להשתחרר מיוצג, נוכח מורכבות התיק, אשר היה צפוי כי ידרוש חקירתם של עדים מומחים, והעלאת טענות משפטיות מורכבות, כטענת ההגנה מן הצדק. כן התרשמנו, אנוכי וכבוד השופט טרסי, כי הנאשמת הפיקה תועלת מיוצגה על ידי הסנגוריה, ולפיכך חרף הקשיים הנטענים בהתנהלותה, הורינו על המשך ייצוגה כאמור.

כיום, בשונה מתגובותיה הקודמות לבקשת הסנגוריה להשתחרר מיוצגה, מסכימה הנאשמת לבקשה (ס' 150 לתגובתה). בתגובתה, הנפרשת על פני 160 סעיפים, מכחישה הנאשמת את טענות הסנגוריה כלפיה, טוענת טענות קשות כנגד הסנגוריה ככלל ועו"ד רוזין בפרט, ומבקשת לחשוף את ההתנהלות הכתובה בינה לבין מייצגיה. כן עותרת היא כי בית המשפט יכריע במחלוקת ביניהם, נוכח תלונותיה באשר להתנהלותם.

בכלל זה טוענת הנאשמת כי טענות מייצגיה בבקשה שבפניי הינן בגדר מניפולציה, כי מדובר בטענות שווא, כי הסנגוריה התרשלה באופן מתמשך ביוצגה, התייחסה אליה באופן בלתי הולם, וכי אף ננקטו נגדה צעדים שהם בגדר של אלימות ממש.

בנסיבות אלו נהיר כי חילוקי הדעות שהתגלעו בין הנאשמת לסניגוריה, כמעט בכל שלב בהליך, מקשים על ניהולו והגיעו עד כדי פגיעה ביכולתה של הסניגוריה הציבורית ליתן לנאשמת ייצוג מקצועי כנדרש וכמצופה ממנה.

יובהר, כי אין זה מתפקידו של בית המשפט להכריע במחלוקות בין נאשם למייצגו. יתרה מכך, נוכח עוצמת המחלוקת שבין הצדדים, והתמשכותה, קיים חשש כי חשיפת הטענות ההדדיות לא תשרת את טובת הנאשמת. נוכח דברים אלו, איני מוצאת מקום להיחשף למלוא הטענות והראיות אותן מבקשת הנאשמת להציג בפניי בהקשר זה.

לא למותר לציין, עם זאת, בשים לב לעוצמת טענותיה של הנאשמת כלפי מייצגה הנוכחי, כי יש להניח שהסנגוריה תבחן את הטענות לגופן ולא תתעלם מהן.

משיבה 2 מתנגדת לבקשה, נוכח השלב בו מצוי הדיון - טרם הטיעונים לעונש, והחשש שמא שחרור הסנגוריה מייצוג הנאשמת יביא לדחייה נוספת בדיון.

על דרך הכלל -

"נקודת המוצא של חוק סדר הדין הפלילי היא, כי ייצוגו של חשוד או נאשם בידי סניגור הוא תמיד לטובתו, והשקפה זו עומדת ביסוד החובה למינוי סניגור..."

(ע"פ 5628/97, מדינת ישראל נ' הסניגוריה הציבורית, ניתן ביום 24.9.97 [פורסם בנבו], וכן ע"פ 100067/08, הסניגוריה הציבורית נ' שלמה אוהיון ואח', ניתן ביום 15.12.08 [פורסם בנבו]).

ואולם בהתחשב בריבוי הבקשות מצד הסנגוריה הציבורית להשתחרר מייצוג, חרף החלפת סנגורים רבים, בהתחשב בהסכמת הנאשמת לכך, ובשלב בו מצוי ההליך הדיוני, בישורת האחרונה - משהוכרעו המחלוקות המשפטיות המהותיות, טרם הטיעונים לעונש וגזירת דינה של הנאשמת, אני מוצאת כי בניגוד לבקשותיה הקודמות של הסנגוריה הציבורית לשחרורה מייצוג, אין מנוס כיום מלאפשר לה להשתחרר מייצוג. בהתחשב במכלול המפורט לעיל, אני מוצאת עוד מקום לכפות על המבקשת ועל הנאשמת, שתיהן יחדיו, את הייצוג.

בנסיבות אלו, ונוכח הסכמת הנאשמת עצמה לבקשה, אני מוצאת להוסיף ולחייב את הסנגוריה הציבורית לייצג את הנאשמת בהליך זה, ואני מקבלת את הבקשה ומורה על שחרור הסנגוריה הציבורית, כמו גם עו"ד רוזין, מייצוגה.

הנאשמת ביקשה בתגובתה כי בית המשפט יורה לסנגוריה לממן עבורה את צילום החומר המצוי בפרקליטות, ולהשיב לה את חומרי החקירה המצויים בידיה.

משמשוחררת הסנגוריה מייצוג הנאשמת, אני מוצאת ליתן לה הוראות בדבר מימון צילום חומר הראיות. אשר להעברת חומר הראיות המצוי בידיה ליד הנאשמת, חזקה כי הסנגוריה תפעל בהתאם לשיקול דעתה ולהוראות כל דין בסוגיה זו.

לא למותר לציין כי כאמור בהחלטות שונות, כמו גם בהחלטה זו, לא ניתן להתעלם מהתמשכות ההליך עד כה, התמשכות שנבעה ברובה מבקשות דחיה שונות של ההגנה. הכרעת הדין בעניינה של הנאשמת ניתנה בחודש פברואר 2019, ולבקשתה, במועד שנקבע לצורך הטיעונים לעונש, הופנתה לעריכת תסקיר שירות המבחן בעניינה. הטעון לעונש נדחה לשם כך ליום 16.7.19.

מתגובת הנאשמת לבקשה הנוכחית עולה כי היא לא התייצבה בפני שירות המבחן במועד אליו זומנה. מובהר לנאשמת בנסיבות אלו כי עליה לשתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן, נוכח בקשתה שלה כי יתקבל תסקיר שירות המבחן בעניינה. עליה ליצור קשר מיזמתה בהקדם עם שירות המבחן, ככל שהקשר טרם נוצר, להתייצב במועדים אליהם תזמן וכן להיות ערוכה לקיום הטיעון לעונש במועד שנקבע.

ניתנה היום, ח' סיוון תשע"ט, 11 יוני 2019, בהעדר הצדדים.

